

अपरच तत्रैव । ३ । ८४ । ४० ।

“ब्रह्मावर्णं ततो गच्छेत् ब्रह्मचारी समाहितः ।
अश्वमेधमवाप्नोति सोमलोकश्च गच्छति ॥”

ब्रह्मासनं, क्री, (ब्रह्मणे ब्रह्मप्राप्ते आसनम् ।)

ध्यानासनम् । योगासनम् । इत्यमरः । २ । ७ । ४० ॥

ध्यानं परमार्थचिन्तनम् । योगश्चित्तनिरोध-

मात्रम् । ध्यानं निराकारभावनम् । योगः

साक्षात्भावनमिति वा । तयोः प्रशस्तिरुक्ता-

द्यासनं यत् तत्र ब्रह्मासनं स्यात् । इति भरतः ॥

(आसनविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—

“ब्रह्मासनं तदा वक्ष्ये यत्कृत्वा ब्राह्मणो भवेत् ।

एकपादसुरौ दत्त्वा तिष्ठेद्दृष्टाकृतिर्भवेत् ॥”

ब्रह्मण्य आसनमिति विग्रहे ब्रह्माक्षरणम् ॥

ब्रह्माक्षं, क्री, (ब्रह्मस्वरूपमक्षम् ।) ब्रह्मस्वरूप-

पाक्षम् । यथा, देवीपुराणे ।

“तदा रामेण क्रुद्धेन ब्रह्माक्षं प्रति रावणे ।

नारायणविघातार्थं चिन्तितं चतुराननम् ॥

सुहृन्मेखलदक्षाच्च सुवदभैरताजिनम् ।

हृद्धारवावहुलमागव्य पुरतः स्थितम् ॥”

ब्रह्मिष्ठा, स्त्री, (अतिशयेन ब्रह्म । ब्रह्म + इष्टन् +

टाप् च ।) इर्गा । यथा,—

“ब्रह्मिष्ठा वेदमाट्वात् गायत्री चरन्त्यायथा ।

वेदेषु चरते यस्मात्तेन सा ब्रह्मचारिणी ॥”

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

ब्रह्मी, स्त्री, (मेधाजनकत्वात् ब्रह्मणे हिता ।

ब्रह्म + अच् । बाहुलकात् न ट्ठिः । ततो

डीप् ।) पङ्कगङ्कमत्स्यः । इति त्रिकाङ्क-

शेषः । पाँकाल इति भाषा । फञ्जिकाट्ठः ।

शाकभेदः । ब्रमी इति भाषा । इति मेदिनी ।

मे, १६ ॥ ब्रह्मीशाकस्य पर्यायः । मत्स्याचीर

सुरवा ३ वयस्या ४ ब्रह्मचारिणी ५ । इति

रत्नमाला ॥ (यथा, भैषज्यरत्नावल्यां कुष्ठरोग

चिकित्सायाम् ।

“तैलतुल्यं प्रदातयं खरसञ्च पृथक् पृथक् ।

महाकालवचाब्रह्मी तुल्यमिष्टपुत्रिका ॥”

अस्या गुणाः । भेदकत्वम् । खरकारित्वम् ।

पित्तकफनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अस्याः

पर्यायान्तरं गुणाश्च ब्राह्मीशब्दे द्रष्टव्याः ॥

ब्रह्मीष्टतं, क्री, (ब्रह्मीजातं ष्टतम् ।) औषध-

विशेषः । सारसतृप्तमिति स्यात्तम् । यथा,—

“सम्बलपचासुत्याञ्च ब्रह्मीं प्रचाल्य बारिवा ।

उदूखले खोदयित्वा रसं बन्धेण गात्रयेत् ॥

रसे चतुर्गुणे तस्मिन् ष्टतप्रत्यं विपाचयेत् ।

हरिद्रा मालती कुष्ठं दृष्ट्वा सहरितकी ।

एतेषां पलिकैर्भागेः शेषास्तु कार्षिकाः स्रुताः ॥

पिप्पल्योऽथ विडङ्गानि सेन्धवे शर्करा वचा ।

सर्वमेतत् समाजोय शनैश्चेदग्निना पचेत् ॥

एतन्प्राशितमान्नेश्च वाग्विमुह्युः प्रजायते ।

सप्तरात्रप्रयोगेण क्लिन्नैः सह गीयते ॥

अर्द्धरात्रप्रयोगेण खरी भवति कौकिलः ।

मासमेकं प्रयोगेण भवेत् श्रुतिधरी नरः ॥

अथ गुल्मान्-प्रमेहाच्च कासं पचविधं जयेत् ॥

बन्धानाञ्चैव नारीणां नराणामप्यरेतसाम् ।

ष्टतं सारसतं नाम बलवर्धनपुःप्रदम् ॥”

इति जयनारायणस्तोत्रचिकित्सारत्नसंयहः ॥

(अपरच ।

“ब्रह्मीरसे वचाकुष्ठशङ्खपुष्पीभिरैव च ।

पुराणं मेधसुम्भाद्यहापस्मारनाशनम् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयहेऽपस्माराधिकारे ॥

ब्रह्मीतं, त्रि, ब्रह्मणि आ सम्यक् प्रकारेण कृतं

यथितम् । (“लोपोऽस्थोमाहोः ॥” इति सूत्रेण

अकार लोपः ।) इति सुग्धबोधयाकारणम् ॥

ब्रह्मीतरं, त्रि, ब्रह्मा ब्राह्मण्यः उत्तरः प्रधानं

यस्य । ब्राह्मण्यस्वामिकभूत्यादि । इति खवहार

प्रसिद्धम् ॥ (देशभेदः । इति मास्यम् । १२० । ५००)

ब्रह्मीदां, क्री, (ब्रह्मणो वेदस्य वदनम् । ब्रह्म +

वद् + क्यप् ।) ब्रह्मणो वाक्यम् । इति सुग्ध-

बोधयाकारणम् ॥

ब्रह्मीदा, त्रि, (ब्रह्म + वद् + क्यप् + टाप् ।) ब्रह्मणः

कथा । इति सुग्धबोधयाकारणम् ॥ (यथा,

मनुः । २ । २२१ ।

“ब्रह्मीदाश्च कथाः कुर्व्यात् पितृशामेतदीभि-

तम् ॥”

“परमात्मनिरूपणपराः कथाश्च कुर्व्यात् ॥”

इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥

ब्रह्मीपनेता, [त्रि] पुं, (ब्रह्मणं ब्राह्मणं उपनयते

इति । ब्रह्म + उप + णी + ट्ठच् । उपनयन-

हेतुकदृष्टत्वात्तयात्वम् ।) पलाशट्टः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ ब्राह्मणोपनयनकर्ता च ॥

ब्रह्मीदनं, क्री, (ब्रह्मणे देयमोदनम् ।) यज्ञे

ऋत्विग्भ्यो दत्तमन्नम् । इति वैदिकाः । (यथा,

अथर्ववेदे । ४ । ३५ । ७ ।

“ब्रह्मीदनं विश्वजितं पचामि श्वस्वन्तु मे अह्न-

धानस्य देवाः ॥”

ब्राह्मं, क्री, (ब्रह्मण्य इदम् । ब्रह्मन् + “तस्ये-

दम् ॥” १ । ३१ । २०० इत्यम् । ‘नस्तद्धिते’ ६ । ४ । १४४ ।

इति टिलोपः ।) ब्रह्मतीर्थं । तत्तु अङ्गुष्ठस्य

मूले वर्णते । इत्यमरः ॥ २ । ७ । ५९ ॥ अनेन

तीर्थेन हिजस्यापमनं यथा, आङ्गिकतन्त्रे ।

“अन्तर्वाङ्गुसुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः ।

प्राग्वा ब्राह्मणे तीर्थेन हिजौ नित्यसुपसृशेत् ॥

अङ्गुष्ठोत्तरतो रेखा या पार्श्वेर्हीनस्य च ।

एतद्ब्राह्ममिति स्यात् तीर्थमाचमनाय वै ॥”

ब्रह्मपुराणम् । यथा,—

“ब्राह्मं पात्रं वैष्णवञ्च श्रेवं भागवतं तथा ॥”

इति मलमासतत्त्वष्टुविष्णुपुराणवचनम् ॥

(ब्रह्मसम्बन्धिनि, त्रि । यथा, मनुः । १ । ६८ ।

“ब्राह्मस्य तु चपाहस्य यत्प्रमाणं समासतः ।

एकैकशो युगानान्तु क्रमशस्तन्निबोधत ॥”

ब्रह्मा देवतास्य इति । ब्रह्मन् + “चास्य

देवता ॥” ४ । २ । २४ । इत्यम् । टिलोपः ।

ब्रह्मदेवताकमत्यादि । यथा, रघुः । १२ । ६७ ।

“अमोघं सन्धे चान्ते धनुर्व्येकधनुर्धरः ।

ब्राह्मसम्बन्धं प्रियाशोकशङ्खान्कर्व्यावधम् ॥”

ब्राह्मः, पुं, (ब्रह्मणोऽपत्यं पुमान् इति । ब्रह्मन् +

“तस्यापत्यम् ॥ ४ । १ । ६२ । इत्यम् । “नस्त-

द्धिते ॥” ६ । ४ । १४४ । इति टिलोपः ।)

नारदः । इति जटाधरः ॥ (ब्रह्मण्य इवायमिति

अण् ।) विवाहविशेषः । यथा,—

“वरमाहूय यथाशक्नोतदृता कन्या यत्र

दौवते सः ॥”

यथा,—

“आच्छाद्य चार्चयित्वा च श्रुतशीकवते स्वयम् ।

आहूय दानं कन्याया ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥”

इत्युद्गाहतात्त्वम् ॥

“रात्रिञ्च पश्चिमे यामे सुहृत्तो ब्राह्म उच्यते ॥”

इति नियमान् रात्रिशेषयामाहंस्थितोऽवब-

दयात् प्राक्दृष्टव्यात्मको कालविशेषः । यथा,

मनुः । ४ । ६१ ।

“ब्राह्मे सुहृत्ते बुद्धेःत धर्माधीं चाशुचिन्त-

येत् ॥”

ब्राह्मण्यं, क्री, (ब्रह्मन् + अण् न टिलोपः ।) ब्रह्म-

संघातः । ब्राह्मण्यसमूहः । वेदभागः । इति

मेदिनी । ने, ६७ ॥

ब्राह्मण्यः, पुं, ब्राह्मण्यो विप्रस्य प्रजापतेर्वयं अपत्यम् ।

ब्रह्म वेदस्तमधीते वा सः । इति भरतः ॥ (ब्रह्मन्

+ अण् “ब्राह्मोऽजातो ॥” ६ । ४ । १७१ ।

इति नटिलोपः ।) तत्पर्यायः । द्विजातिः २

अयजन्मा ३ भूदेवः ४ बाहुवः ५ विप्रः ६ ।

इत्यमरः ॥ २ । ७ । ४१ ॥ द्विजः ७ सूत्र-

कण्डः ८ ऋषिवर्णः ९ अयजतातकः १०

द्विजन्मा ११ वक्रजः १२ मैत्रः १३ वेदवाचः १४

नयः १५ गुरुः १६ । इति शब्दरत्नावली ॥

ब्रह्मा १७ षट्कर्मा १८ द्विजोत्तमः १९ । इति

राजनिर्घण्टः ॥ अयं सर्ववर्णश्रेष्ठः । ब्रह्मण्यो

सुखाज्जातः । ब्रह्महीणे तस्य संज्ञा हंसः ।

शास्त्रान्तरहीणे श्रुतिधरः । कुशहीणे कुशजः ।

कौशहीणे गुरुः । शाकहीणे ऋतव्रतः । पुष्कर-

हीणे सर्वे एकवर्णाः । अस्य शास्त्रनिरूपित-

धर्मास्तस्यः अध्ययनं यजनं दानञ्च । जीविका-

क्षिप्तः अध्यापनं याजनं प्रतिग्रहञ्च । अयमा-

श्रमसत्तुष्टयवान् भवति । यथा । ब्रह्मचारी

एहस्यः वानप्रस्थः सत्याधी च । चत्त्रियवैष्ण-

योस्तु क्रमश एकेकपादहीनत्वमिति बोध्यम् ।

इति श्रीभागवतम् ॥ ७ ॥ ब्राह्मण्योऽक्षिप्या-

वैश्यास्तु ब्राह्मण्यज्जातो ब्राह्मण्यः । यथा,—

“ब्राह्मण्यं ब्राह्मण्यज्जातो ब्राह्मण्यः स्यान्न संशयः ।

चत्त्रियायां तथैव स्याद्वैश्यायामपि चैव हि ॥”

इति महाभारते अशुशासने । ४७ । २८ ॥

तस्य लक्षणं यथा,—

“जात्या कुलेन वृत्तेन स्वाध्यायेन श्रुतेन च ।

एभिर्भुक्तो हि यस्तिष्ठेन्निरासं स द्विज उच्यते ॥”

इति वृद्धिपुराणम् ॥

अपि च ।

“न क्रुध्येन्न प्रहृष्येच्च मानितोऽमानितश्च यः ।

सर्वभूतेष्वभयदस्तं देवा ब्राह्मण्यं विदुः ॥